

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/72/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119010507
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2119010507.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 01.12.2022, č.k. 6T/14/2019-291, na verejnom zasadnutí konanom dňa 9.11.2023 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXXX/XX, E. - F.,

odsudzuje:

Podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona v znení účinnom do 31.7.2019 s prihladnutím na § 37 písm. m) Trestného zákona v znení účinnom do 31.7.2019, § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona v znení účinnom do 31.7.2019, na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom do 31.7.2019 sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trnava (ďalej aj len ako „okresný súd“) bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona v znení účinnom do 31.07.2019, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 23.02.2017 v dobe od 09.00 hod. do 11.00 hod., pravdepodobne okolo 10,40 hod., v Hlohovci, na ulici Nitrianskej 96, v obchodnom centre Kaufland pri regáloch s mäsovými výrobkami, po tom ako si vopred vytipoval G. H. I. (nar. XXXX) ako osobu vyššieho veku pohybujúcu s pomocou opornej palice, pristúpil k nemu odzadu a z pravého bočného vrečka bundy, ktorú mal na sebe, mu odcudzil čiernu koženú peňaženku, v ktorej sa nachádzala hotovosť vo výške 625 eur a doklady - občiansky preukaz, vodičský preukaz, kartička G. J., všetky na meno G. H. I., čím spôsobil H. I. z D. škodu vo výške 648 eur.

2. Za to súd obžalovanému podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona s prihladnutím na § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 2 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zároveň zrušil výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/77/2017 zo dňa 18.03.2019, právoplatným dňa 18.03.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

3. Okresný súd konal v predmetnej veci odo dňa 29.09.2020 voči obžalovanému ako proti ušlému.

4. Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu obžalovaný, ktoré následne odôvodnil takto (citácia):

„Proti citovanému rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 6T/14/2019-291 zo dňa 1.12.2022 som dňa 9.12.2022 podal písomné odvolanie, a to proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku (teda proti výroku o vine a výroku o treste) ako aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, pričom týmto podaním podané odvolanie nasledovne odôvodňujem: Výroky napádaného rozsudku o vine a o treste sú nesprávne a vadami trpí aj konanie, ktoré vydaniu napádaného rozsudku predchádzalo, a to z nasledovných dôvodov. Napádaným rozsudkom bol obžalovaný odsúdený za spáchanie zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. f) Tr. zák., účinného do 31.7.2019. Pre naplnenie skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák., účinného do 31.7.2019, sa vyžaduje, aby si páchatel prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha na veci, ktorú má iný na sebe alebo pri sebe, ďalej pre naplnenie skutkovej podstaty zločinu krádeže podľa § 212 ods. 4 písm. f) Tr. zák., účinného do 31.7.2019, sa vyžaduje, aby bol čin spáchaný na chránenej osobe: (v tomto prípade v súlade s ust. § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. na osobe vyššieho veku). Z vykonaného dokazovania však nie je možné vyvodiť záver, že by sa obžalovaný dopustil naplnenia skutkovej podstaty vyššie uvedeného trestného činu, a to z nasledovných dôvodov:

A. SKUTKOVÝ STAV

Na základe vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní ako aj v prípravnom konaní nebolo preukázané, že skutok sa stal tak, ako je tento popísaný v obžalobe, resp. následne v skutkovej vete napádaného rozsudku. Skutkový stav v prejednávanej veci nebol zo strany konajúceho súdu (a OČTK konajúcich v prípravnom konaní) náležite a v súlade so zákonom zistený, a teda v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr. por., t. j. nebol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie konajúceho súdu. Vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutku ako zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. f) Tr. zák., účinného do 31.7.2019, uvádzam, že vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní ako ani v prípravnom konaní neposkytuje priamy dôkaz o tom, že páchatelom predmetného skutku bol práve obžalovaný. To, že by mal práve obžalovaný ukradnúť poškodenému peňaženku (príp. voľne položené peniaze vo vaku) dostatočne nevyplýva z vykonaného dokazovania. Tu poukazujem aj na rozpory vo výpovediach samotného poškodeného. V prvom rade treba uviesť, že samotný poškodený nevedel riadne uviesť ani len to, kedy a kde mu zmizla peňaženka. Uvedené riadne neustálili ani konajúce OČTK ako ani konajúci súd, o čom svedčí aj znenie skutkovej vety napádaného rozsudku, keď sa v nej v súvislosti s časom spáchania skutku uvádza čas medzi 09.00 hod. a 11.00 hod., pravdepodobne okolo 10.40 hod. V danom smere nie je skutok v rozpore s ust. § 163 ods. 3 Tr. por. riadne ustálený, a to v otázke času spáchania skutku, keď skutok je v napádanom rozsudku v skutkovej vete časovo určený len odhadom a s odkazom na pravdepodobnosť - t. j. pravdepodobne okolo 10.40 hod. Na základe uvedeného nie je skutok v skutkovej vete vymedzený tak, aby nemohol byť zameniteľný s iným skutkom, čo je tiež v rozpore s ust. § 163 ods. 3 Tr. por. Zákon (§ 163 ods. 3 Tr. por.) vyžaduje, aby bol skutok v skutkovej vete rozsudku vymedzený, čo do miesta, času, spôsobu spáchania skutku, príp. aj inými skutočnosťami, tak aby tieto nemohol byť zamenený s iným skutkom. Splneniu tejto zákonnej podmienky rozhodne nevyhovuje vymedzenie skutku, že tento sa má stať v dobe od 9.00 hod. do 11.00 hod., pravdepodobne okolo 10.40 hod. Už z tejto formulácie skutkovej vety je zrejmé, že skutkový stav v danom prípade nebol zo strany konajúcich OČTK ako ani súdu riadne zistený, keďže inak by súd skutok nevymedzil časovo - len na čas, kedy bol poškodený v obch. dome Kaufland v Hlohovci (t. j. na dobu od 9.00 hod. do 11.00 hod.) a už vôbec by súd pri formulácii skutkovej vety neodkázal na domnienku súdu, že skutok sa stal pravdepodobne okolo 10.40 hod. Už z uvedeného je zrejmé, že čas spáchania skutku nebol v konaní riadne zistený, keď samotný súd v skutkovej vete len odhaduje čas spáchania skutku, čo nevyklučuje, že skutok mohol byť spáchaný aj hocikedy inokedy (ak bol vôbec spáchaný), a teda skutok rozhodne nie je v skutkovej vete opísaný tak, aby nemohol byť zamenený s iným skutkom. Dôvodom je fakt, že v konaní nebol čas spáchania skutku riadne preukázaný, a to napriek tomu, že v podstate jediným usvedčujúcim dôkazom voči obžalovanému v konaní je kamerový záznam z obch. domu Kaufland, z ktorého by malo byť zrejmé jednak, či bol skutok spáchaný a kto ho spáchal, ale aj to, kedy a kde bol tento skutok spáchaný. Uvedené okolnosti však z dotknutého kamerového záznamu (ako ani z iného vykonaného dôkazu) riadne nevyplývajú, a teda skutkový stav v konaní nebol náležite zistený a už vôbec nie zistený v rozsahu, ktorý by bez dôvodných pochybností umožňoval vysloviť súdu vinu obžalovaného zo spáchania stíhaného skutku. Ako je aj vyššie uvedené, tak samotný poškodený nevedel uviesť, kedy, kde a ako mu zmizla peňaženka, príp. peniaze voľne položené vo vaku. Poškodený mal zistiť, že mu chýba peňaženka až keď chcel za nákup zaplatiť, t. j. asi po 2-hodinovom nákupe v Kauflande, v ktorom bolo v

tom čase za prítomných veľké množstvo iných ľudí - nakupujúcich. Až po konzultácii s pracovníkom SBS spol. Kaufland a po zhladnutí kamerového záznamu vznikla u poškodeného domnienka, že peňaženka mu mohla byť odcudzená v obch. dome Kaufland. Samotný poškodený nemal ani len podozrenie na žiadnu konkrétnu osobu, ktorá by mu mohla peňaženku odcudziť, keďže v tom čase podľa jeho slov v Kauflande nakupovalo dosť veľké množstvo ľudí. Aj to, že mu peňaženka, príp voľne položené peniaze vo vačku, zmizla práve v Kauflande sa poškodený len domnieval. Aj toto podozrenie bolo následne vyvedené len z kamerového záznamu obch. domu Kaufland. Uvedený kamerový záznam však nie je dostatočne jasný a dostatočne preukazný v smere odhalenia páchatela skutku ako ani toho, či niečo a čo poškodenému v obch. dome Kaufland zmizlo. Uvedené nie je zrejmé ani z výpovede poškodeného z prípravného konania, keď tento najskôr dňa 30.3.2017 pri svojom výsluchu uvádzal, že mu zmizla peňaženka, v ktorej mal hotovosť v sume 625,- Eur a doklady - občiansky preukaz a vodičský preukaz a kartičku G. J., avšak následne vo svojom výsluchu v prípravnom konaní dňa 4.12.2018 uvádzal, že mu zmizla hotovosť v sume okolo 400,- Eur a potvrdenka z G. J., pričom peniaze mal voľne uložené vo vačku (nemal ich v peňaženke), pričom peňaženku už vôbec nespomínal (ani to, či ju vôbec mal so sebou). Teda samotný poškodený vypovedal v prípravnom konaní rozdielne v smere toho, čo mu bol odcudzené (raz pri výsluchu dňa 30.3.2017 uvádza peňaženku, doklady a hotovosť v sume 625,- Eur a následne v ďalšom výsluchu zo dňa 4.12.2018 neuvádza žiadnu peňaženku ako ani doklady a uvádza „len“ sumu 400,- Eur voľne uloženú vo vačku), sumy finančnej hotovosti, ktorá mu mala byť odcudzená (raz pri výsluchu dňa 30.3.2017 uvádza sumu 625,Eur v peňaženke a následne v ďalšom výsluchu zo dňa 4.12.2018 uvádza „len“ sumu 400,Eur voľne uloženú vo vačku), spôsobu odcudzenia peňažnej hotovosti (raz pri výsluchu dňa 30.3.2017 uvádza peňažnú hotovosť uloženú v peňaženke a následne v ďalšom výsluchu zo dňa 4.12.2018 uvádza peňažnú hotovosť voľne uloženú vo vačku), Uvedené tvrdenia a rozpory v tvrdeniach poškodeného nemožno verifikovať ani zo zabezpečeného kamerového záznamu z obch. domu Kaufland, keďže tento je nejasný a nie je na ňom možné identifikovať, kto, kedy, čo a či vôbec niekto niečo poškodenému z vačku v obch. dome Kaufland vytiahol a aj keby sme vychádzali z nepreukázaného tvrdenia poškodeného, že mu bolo niečo odcudzené z vačku v Kauflande, tak zo zabezpečeného kamerového záznamu vonkoncom nemožno zistiť, či mu bolo niečo odcudzené a ak áno, či sa jednalo o peňaženku, voľne položené peniaze alebo o čokoľvek iné. Na druhej strane zo zabezpečeného kamerového záznamu nemožno riadne zistiť ani osobu páchatela, resp. osoby zachytenej na kamerovom zázname a označenej za páchatela skutku. V konaní bol za účelom identifikácie danej osoby pribratý aj KEÚ PZ za účelom podania znaleckého posudku z odvetvia kriminalistickej antropológie, ktorý vo veci podal znalecký posudok ako aj jeho doplnenie, následne bol v konaní vypočutý znalec KEÚ PZ, avšak ani po tomto znaleckom skúmaní a výsluchu znalca na hlavnom pojednávaní nebolo možné osobu zachytenú na kamerovom zázname individuálne identifikovať, čo potvrdil aj znalec pri jeho osobnom výsluchu na hlavnom pojednávaní zo dňa 28.4.2022. Teda v konaní nebolo preukázané, že osoba ktorá mala spáchať stíhaný skutok podľa kamerového záznamu, je práve osoba obžalovaného - osoba na kamerovom zázname nebola individuálne identifikovaná ani na základe vykonaného znaleckého dokazovania znalcom z odvetvia kriminalistická antropológia. Na základe uvedeného nebolo v konaní nijak preukázané, že páchatelom skutku je práve obžalovaný, keďže aj znalecké dokazovanie pripúšťa možnosť, že osoba zachytená na kamerovom zázname je iná osoba ako obžalovaný. To, že páchatelom skutku by mal byť práve obžalovaný, nedokazuje ani žiaden iný dôkaz vykonaný v tomto konaní, keďže zo spáchania skutku ho neusvedčuje žiaden z vypočutých svedkov, žiaden listinný dôkaz ako ani žiaden iný dôkaz, a teda celé stotožnenie páchatela skutku bolo realizované na podklade zabezpečeného kamerového záznamu, na podklade ktorého ani po znaleckom dokazovaní nemožno páchatela skutku individuálne identifikovať. Z uvedeného je zrejmé, že identifikácia páchatela na základe zabezpečeného kamerového záznamu z obch. domu Kaufland je nedostatočná, keďže z tohto záznamu nemožno individuálne identifikovať žiadnu konkrétnu osobu páchatela skutku a uvedené nemožno zistiť ani zo žiadneho iného vykonaného dôkazu v tomto konaní. V danom prípade teda pri stíhanom skutku nebol nijak ustálený čas skutku, tento je OČTK a súdom v skutkovej vete len odhadovaný a určený len na základe dohadu a domnienky, a nie vykonaného dokazovania, nie je preukázané konkrétne miesto skutku, keď nebolo preukázané, či poškodenému bola odcudzená peňaženka práve v Kauflande (a ak áno tak kedy a kde v Kauflande) a už vôbec nie je zistený páchateľ skutku. ktorý nebol individuálne identifikovaný ani na základe znaleckého dokazovania. Žiadna z týchto rozhodujúcich skutočností nebola vykonaným dokazovaním nijak preukázaná a vyplýva len z dohadov a domnienok poškodeného, OČTK a súdu, ktoré si konajúci súd bez akýchkoľvek (priamych alebo nepriamych) dôkazov osvojil a zobral ich v rozpore s ust. § 2 ods. 10 Tr. por. za preukázané. V podstate v konaní nebolo dokázané ani len to, že poškodenému zmizla peňaženka, príp. voľne položené peniaze vo vačku. Napádaný rozsudok ie v tomto smere arbitrárny a nezákonný. V

smere spáchania skutku, má byť v podstate jediným dôkazom, svedčiacimi v neprospech obžalovaného, kamerový záznam z obch. domu Kaufland, avšak tento je ako dôkaz na ustálenie viny obžalovaného nedostatočný, čo potvrdilo aj znalecké dokazovanie v tejto veci. Dotknutý kamerový záznam je nejasný a nie je z neho dostatočne zrejmé, kto sa na ňom nachádza a či je to práve obžalovaný a čo osoby na kamerovom zázname konkrétne robia.

B. PRÁVNÝ STAV

V zmysle ust. § 212 ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. f) Tr. zák., účinného do 31.7.2019, sa prečinu krádeže dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha na veci, ktorú má iný na sebe alebo pri sebe, pričom čin spácha na chránenej osobe (v tomto prípade v súlade s ust. § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. osobe vyššieho veku). Ako vyplýva z vykonaného dokazovania (viď. aj vyššie v tomto podaní), tak ani poškodený (ani iná vypočítaná osoba) nevedel uviesť, kedy mu zmizla peňaženka alebo voľne položené peniaze z vачku, pričom časové rozpätie, kedy k tomu malo prísť je značné - minimálne 2 hodiny nákupu v Kauflande, resp. ešte dlhšie časové rozpätie, keď v konaní nebolo preukázané, že ku krádeži vôbec prišlo v Kauflande. Ako je vyššie uvedené, tak uvedené nemožno ustáliť ani zo zabezpečeného kamerového záznamu. Za danej situácie nie je absolútne preukázané, či bol v danom prípade naplnený znak skutkovej podstaty - objektívna stránka skutkovej podstaty dotknutého trestného činu, t. j. či sa páchatel' zmocnil peňaženky alebo voľne položených peňazí vo vачku poškodeného v čase, keď tento mal tieto veci pri sebe alebo na sebe. Teda v konaní nebolo riadne preukázané naplnenie znakov skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák., účinného do 31.7.2019. Ďalej v zmysle ust. § 212 ods. 4 písm. f) Tr. zák., účinného do 31.7.2019, v spojení s ust. § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. sa zločinu krádeže dopustí ten, kto čin spácha na chránenej osobe - osobe vyššieho veku (t. j. osobe staršej ako 60 rokov - § 127 ods. 3 Tr. zák.). Ako vyplýva z vykonaného dokazovania, tak jediným dôkazom o tom, že sa skutok mal stať tak, ako je tento uvedený v obžalobe a v skutkovej vete napádaného rozsudku, je zabezpečený kamerový záznam z obch. domu Kaufland, pričom tento podľa znaleckého dokazovania neumožňuje individuálne identifikovať páchatel'a skutku, nie je z neho zrejmé, kedy, čo, akým spôsobom a či vôbec niečo poškodenému v Kauflande zmizlo, a teda nie je vôbec zrejmé ani to, či bol skutok spáchaný. Na druhej strane aj keby skutok spáchaný bol, tak zo zabezpečeného kamerového záznamu (ani z iného vykonaného dôkazu) nie je zrejmé, či skutočnosť, že poškodený bol osobou vyššieho veku mala akúkoľvek súvislosť so stíhaným skutkom, keďže nie je možné ustáliť, či objektom záujmu páchatel'a nebola len peňaženka, príp. voľne položené peniaze vo vачku, a teda mu bolo jedno, aká osoba týmito disponuje, či a jedná o osobu vyššieho veku alebo nie, a teda v konaní nebola preukázaná žiadna súvislosť medzi vekom poškodeného a skutkom. To, že by si mal páchatel' vytipovať poškodeného z dôvodu jeho veku je len ničím nepodloženou domnienkou a dohadom OČTK a súdu, z ktorých nie je možné v konaní vychádzať, keďže nie sú podporené žiadnym z vykonaných dôkazov (ani kamerovým záznamom). V danom smere nemožno ustáliť, či si páchatel' poškodeného vytypoval ako obeť útoku a ak by si ho aj vytypoval, tak už vôbec nie je možné ustáliť, z akého dôvodu si ho vytypoval, či to bol vek poškodeného alebo prípadne len to, že mu vo vачku videl voľne položený väčší obnos peňazí, príp. na základe akéhokoľvek iného dôvodu. Teda v konaní nebolo vonkoncom preukázané, že by vek poškodeného mal akúkoľvek súvislosť so stíhaným skutkom, a teda v tomto prípade nemožno hovoriť ani o naplnení znaku skutkovej podstaty trestného činu krádeže podľa ust. § 212 ods. 4 písm. f) Tr. zák., t. j. o spáchaní trestného činu na chránenej osobe (osobe vyššieho veku). Tu poukazujem na všeobecne platnú zásadu trestného konania „in dubio pro reo“. V tomto prípade (ako je to aj uvedené vyššie v tomto podaní) z vykonaného dokazovania vyplynuli vo veci závažné pochybnosti ohľadom páchatel' skutku, času a miesta spáchania skutku, ako aj toho, či sa vôbec skutok stal. V konaní nebolo riadne dokázané, kto, kedy a kde ukradol peňaženku, príp. voľne položené peniaze vo vачku, poškodenému (ani to, či bola táto/tieto vôbec poškodenému ukradnuté). Nebolo teda ani preukázané, kedy a kde poškodenému zmizla peňaženka, príp. voľne položené peniaze z vачku. Rovnako dôvodné pochybnosti sú dané aj v smere právnej kvalifikácie skutku a naplnenia znaku skutkovej podstaty dotknutého trestného činu. Pri existencii tak závažných pochybností je potom plne namieste aplikácia zásady „in dubio pro reo“ a oslobodenie obžalovaného spod obžaloby v celom rozsahu. V súvislosti s právnym stavom ďalej poukazujem aj na to, že skutok mal byť spáchaný ešte vo februári roku 2017, t. j. cca pred 6-timi rokmi. V danom smere aj v súvislosti s ustálenou (európskou aj tuzemskou) judikatúrou ako aj súdnou praxou je potrebné zohľadniť aj dobu, ktorá od spáchania skutku uplynula, t. j. dobu trestného stíhania. Tu treba podotknúť, že obžalovaný nemá na dlhej dobe trestného stíhania žiadnu „zásluhu“, keďže v konaní nerobil žiadne obštrukcie a tieto nerobil ani jeho obhajca. Dlhá doba konania ide na vrub konajúcich OČTK a súdu a pri rozhodovaní o vine a treste by mala byť v súlade s judikatúrou a súdnou praxou táto dlhá doba konania zohľadnená tak, že konanie malo byť zastavené pre jeho neúčelnosť po takej dobe jeho vedenia, príp. by obžalovanému mal byť uložený trest

nespojený s priamym odňatím slobody, t. j. mal by mu byť uložený alternatívny trest alebo trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu, príp. malo byť upustené od jeho potrestania. Uvedené konajúci súd tiež v konaní nerešpektoval. Zároveň mám za to, že konajúci súd mal pri rozhodovaní o treste zohľadniť aj rozsudok Okresného súdu Komárno č. k. 3T/34/2016-409 zo dňa 24.5.2018 v spojení s (11 uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 2To/98/2018-469 zo dňa 12.12.2018, právoplatný dňa 12.12.2018, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Uvedený rozsudok mal byť v konaní zohľadnený pri aplikácii ust. § 44 Tr. zák., keď pri jeho aplikácii mal konajúci súd upustiť od uloženia súhrnného trestu alebo ďalšieho trestu, keďže trest uložený týmto rozsudok je na ochranu spoločnosti ako aj na nápravu páchatelia dostatočný. Vzhľadom na vyššie uvedené potom konajúci súd tiež dôsledne nepostupoval v súlade s ust. § 2 ods. 7, ods. 10, ods. 12 Tr. por., keď nezistil skutkový stav veci bez dôvodných pochybností a pri hodnotení dôkazov nezvážil všetky vyššie uvedené rozhodujúce okolnosti, ktoré v priebehu dokazovania vyšli najavo. Aj v danom smere je postup ako aj napádaný rozsudok súdu arbitrárny a nesprávny.

C. VADY KONANIA

Ako vyplýva aj z vyššie uvedeného v konaní predchádzajúcim vydaniu napádaného rozsudku nastali tak závažné vady, pre ktoré napádaný rozsudok nemôže obstať a predstavovať spravodlivé a zákonné rozhodnutie súdu vo veci samej. K tomu uvádzam nasledovné: Konajúci súd nedostatočne zistil skutkový stav veci - v rozpore s ust. § 2 ods. 10 Tr. por. nezistil skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti. Konajúci súd vec nesprávne právne posúdil - v rozpore s ust. § 2 ods. 12 Tr. por. pri hodnotení dôkazov nezvážil všetky relevantné a rozhodujúce okolnosti daného prípadu a ich preukázanie. Konajúci súd nevykonal hodnotenie dokazovania v súlade s ust. § 2 ods. 12 Tr. por., a to najmä v súvislosti s hodnotením dokázaných skutočností a v súvislosti s aplikáciou zásady „in dubio pro reo“. Konajúci súd nevykonal dokazovanie v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr. por., keď nevykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a nevykonal dôkaz dôvodne navrhnutý obhajobou (výsluch K. F. L.), ktorého vykonanie je nevyhnutné v záujme spravodlivého rozhodnutia vo veci a riadneho zistenia páchatelia skutku, ako aj v záujme zachovania atribútov spravodlivého súdneho procesu a práva na obhajobu obžalovaného. Konajúci súd ďalej nerešpektoval ustálenú (európsku ako aj tuzemskú) judikatúru a súdnu prax, keď pri rozhodovaní nezohľadnil dobu trvania trestného stíhania. Konajúci súd tiež riadne nezohľadnil dôvody na upustenie od uloženia súhrnného trestu alebo ďalšieho trestu podľa ust. § 44 Tr. zák. v súvislosti s rozsudkom Okresného súdu Komárno č. k. 3T/34/2016-409 zo dňa 24.5.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 2To/98/2018-469 zo dňa 12.12.2018. Na základe vyššie uvedeného konajúci súd postupoval arbitrárne, porušil právo obžalovaného na spravodlivý súdny proces a právo na obhajobu, a to aj na základe nesprávnej interpretácie vykonaného dokazovania, vyššie popísanými vadami v rámci konania,

D. ODÔVODNENIE ROZSUDKU

I. V zmysle ust. § 168 ods. 1 Trestného poriadku: „Ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.“ Odôvodnenie napádaného rozsudku trpí tiež vadami, a to v tom smere, že rozsudok nie je náležite v súlade so zákonom odôvodnený. Odôvodnenie rozsudku nedostatočne uvádza skutočnosti, ktoré vzal súd za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera, akými úvahami sa súd spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona. Napádaný rozsudok teda nie je náležite odôvodnený v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. a odôvodnenie napádaného rozsudku nenapĺňa tiež požiadavku presvedčivosti rozhodnutia, resp. jeho odôvodnenia.

II. Na základe vyššie uvedeného, konajúci súd rozhodol napadnutým rozsudkom bez toho, aby mal náležite zistený skutkový stav bez dôvodných pochybností, rozhodol o skutku a o právnej kvalifikácii skutku bez toho, aby bolo preukázané naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty dotknutého trestného činu, rozsudok je nedostatočne odôvodnený, konajúci súd rozhodol v rozpore s vykonaným dokazovaním, konajúci súd sa riadne nevyrovnal s obhajobou obžalovaného, bolo porušené právo obžalovaného na spravodlivý súdny proces a právo na obhajobu, konajúci súd nerešpektoval zásadu „in dubio pro reo“, rozsudok vychádza z dohadov a domnienok OČTK a súdu, o čom svedčí aj skutková veta rozsudku (najmä v smere času spáchania skutku), konajúci súd nevykonal dôvodne navrhnutý dôkaz obhajobou, konajúci súd nepostupoval riadne v súlade s ust. § 2 ods. 12 Tr. por. pri hodnotení

dôkazov, konajúci súd rozhodol v rozpore s ustálenou judikatúrou a súdnou praxou, konajúci súd riadne nezohľadnil ust. § 44 Tr. zák., rozsudok ako aj postup konajúceho súdu nesú znaky arbitrárnosti. V zmysle § 2 ods. 10 Tr. por.: „Orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.“ Opätovne poukazujem na to, že skutkový stav v tejto trestnej veci nebol náležite zistený, t. j. zistený bez dôvodných pochybností, a preto mal súd v danom prípade aplikovať všeobecne platnú zásadu trestného konania „in dubio pro reo“. Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že konajúci súd vec nesprávne právne posúdil, keď obžalovaného uznal vinným zo spáchania trestného činu krádeže, pričom naplnenie znakov dotknutej skutkovej podstaty trestného činu nebolo v konaní riadne preukázané. Na základe vyššie uvedeného je teda zrejmé, že všetky výroky napádaného rozsudku trpia vadami, pre ktoré neobstoja, a zásadnými vadami trpí aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, pričom tieto vady konania mali za následok vydanie nesprávneho, nezákonného a arbitrárneho rozsudku. Napádaný rozsudok neobstojí a sú dané zákonné dôvody na jeho zrušenie, a to pre: podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby, a to najmä v smere riadneho ustálenia skutkového stavu v smere naplnenia/nenaplnenia skutkovej podstaty dotknutého trestného činu (§ 321 ods. 1 písm. a) Tr. por.), chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevyšporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, a to pre nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení súdu v smere naplnenia obligatórných znakov skutkových podstat dotknutých trestných činov (§ 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.), pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy, a to najmä v smere času spáchania skutku a osoby páchatel'a skutku a dôkazu navrhnutého obhajobou, výsluch K. F. L. (§ 321 ods. 1 písm. c) Tr. por.), to, že boli napadnutým rozsudkom porušené ustanovenia Trestného zákona, a to najmä pre porušenie ustanovení § 212 ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. e) Tr. zák., § 44 Tr. zák. (§ 321 ods. 1 písm. d) Tr. por.), to, že uložený trest je neprimeraný, keďže v zmysle vyššie uvedeného nemal byť obžalovanému ukladaný žiaden trest, ale mal byť spod obžaloby v celom rozsahu oslobodený (§ 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.). Zároveň sú v zmysle vyššie uvedeného dané dôvody na to, aby odvolací súd podľa ust. § 322 ods. 3 Tr. por. po doplnení dokazovania sám rozhodol tak, že podľa ust. § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d) a písm. e) Tr. por. zruší rozsudok Okresného súdu Tmava č. k. 6T/14/2019-291 zo dňa 1.12.2022 vo všetkých jeho výrokoch a podľa ust. § 285 písm. a), písm. b) a písm. c) Tr. por. obžalovaného spod obžaloby v celom rozsahu oslobodí, keďže v konaní nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, skutok nie je trestným činom a nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný, príp. aby odvolací súd rozhodol v zmysle § 322 ods. 1 Tr. poriadku tak, že vec vracia Okresnému súdu Tmava, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Napádaný rozsudok je navyše nedostatočne odôvodnený.

III. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujem, aby Krajský súd v Trnave ako príslušný odvolací súd, rozhodol tak, že v zmysle § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d) a písm. e) Tr. poriadku ruší rozsudok Okresného súdu Tmava č. k. 6T/14/2019 - 291 zo dňa 1.12.2022 vo všetkých jeho výrokoch a v zmysle § 322 ods. 3 Tr. poriadku, aby po doplnení dokazovania, sám vo veci rozhodol tak, že obžalovaného podľa ust. § 285 písm. a), písm. b) a písm. c) Tr. por. spod obžaloby v celom rozsahu oslobodzuje, keďže v konaní nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, skutok nie je trestným činom a nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný, príp. aby odvolací súd rozhodol v zmysle § 322 ods. 1 Tr. poriadku tak, že vec vracia Okresnému súdu Tmava, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

5. Na týchto odvolacích dôvodoch zotrval obhajca obžalovaného aj na verejnom zasadnutí, ktoré tunajší súd nariadil na rozhodnutie o podanom odvolaní.

6. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

7. Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

2) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

8. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

9. Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

10. Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

d) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

e) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

f) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

g) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

h) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

i) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

11. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd (ďalej aj len ako „krajský súd“) podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o vine a treste, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné len sčasti.

12. V postupe okresného súdu neboli zistené chyby, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť výroku o vine napadnutého rozsudku.

13. Okresný súd skutok opísaný v obžalobnom návrhu prejednal v celej šírke v súlade s ustanovením § 278 Trestného poriadku a z vykonaných dôkazov po ich vecnom vyhodnotení vyvodil skutkové závery, ktoré z nich vyplývajú, a skutok posúdil podľa znakov trestného činu, z ktorého uznal obžalovaného za vinného.

14. Z výsledkov vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako mu je kladený za vinu obžalobou a prvostupňovým rozsudkom.

15. Okresný súd v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne a veľmi podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

16. Z odôvodnenia je taktiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa okresný súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

17. Všetky vo veci vykonané dôkazy okresný súd v dôvodoch napadnutého rozsudku veľmi podrobne rozoberá, preto krajský súd v podrobnostiach na tieto dôkazy len poukazuje.

18. Z usvedčujúcich dôkazov krajský súd poukazuje predovšetkým na výsledky znaleckého dokazovania, obsah kamerových záznamov, zápisnice o prehliadke tela spolu s fotodokumentáciou, výpovede svedkov M. D., svedkov – poškodených (už nebohých) H. I. a N. I..

19. V ďalšom sa krajský súd, vzhľadom na to, že odvolanie obžalovaného považuje za nedôvodné (ako uviedol už vyššie), vyjadrí k jednotlivým námietkam obhajoby, z ktorého vyjadrenia bude zrejmé, prečo sa stotožnil s rozhodnutím okresného súdu, pričom považuje za potrebné podotknúť, že viaceré odvolacie námietky obhajoby boli prezentované ako obrana obžalovaného už v konaní pred prvostupňovým (okresným) súdom a tento (okresný súd) sa s nimi správnym, zákonným a dostatočným spôsobom vysporiadal už v odôvodnení svojho rozhodnutia.

20. Obhajoba v prvom rade namieta, že nebolo preukázané, že sa stal skutok tak, ako je popísaný v obžalobe, že neexistuje priamy dôkaz o tom, že páchatelom bol práve obžalovaný, a že sú rozpory vo výpovediach poškodeného. Tie majú spočívať to, že poškodený nevedel riadne uviesť kedy a kde mu zmizla peňaženka, čo má dokladovať aj to, že súd neustálil skutok v otázke času spáchania skutku, keď je určený len odhadom, pravdepodobne okolo 10.40. hod., od 9.00 hod. do 11.00 hod.. V obchodnom

dome Kaufland bolo vtedy prítomných množstvo iných ľudí, poškodený nemal ani len podozrenie na žiadnu konkrétnu osobu, len sa domnieval. Rozpory vo výpovediach poškodeného majú spočívať v tom, že najprv mal uviesť že mu zmizla peňaženka s hotovosťou 625 eur a doklady, následne mal uviesť, že mu zmizla hotovosť v sume okolo 400 eur a peňaženku nespomínal. Rozpory podľa obhajoby nemožno verifikovať ani z kamerového záznamu, pretože je nejasný.

21. Ako však správne po vykonanom dokazovaní vyhodnotil okresný súd, z vykonaných dôkazov vrátane výpovede svedka – poškodeného I. bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný odcudzil poškodenému I. peňaženku, v ktorej mal hotovosť a to počas pohybovania sa poškodeného v priestoroch obchodného domu. Rozpory, na ktoré poukazuje obhajoba, nie sú zásadného významu. Možno len na rozdiel od okresného súdu upriamiť pozornosť na skutočnosť, že poškodený v prvej výpovedi, urobenej krátko po skutku, podrobne popísal, čo predchádzalo jeho vstupu do priestorov obchodného domu Kaufland, kadiaľ sa aj s manželkou – svedkyňou I. pohybovali, ako má problémy s chôdzou, a aj to, že až pri platení zistil, že už nemá vo vrecku bundy svoju peňaženku, v ktorej mal okrem dokladov aj sumu 625 eur. V neskoršej výpovedi, ktorá bola urobená až takmer dva roky od skutku, si už na udalosti presne nespomínal, aj vzhľadom na vysoký vek mal záujem aby bola vec čo najskôr ukončená, aby už mal pokoj a vtedy uviedol ku skutku už len niektoré skutočnosti, a to že nakupovali s manželkou v obchodnom dome, nevie už koľko mal peňazí pri sebe, povedal že asi 400 eur, potvrdil že to, že nemá peniaze, zbadal až pri pokladni, keď mal zaplatiť za tovar.

22. Jeho výpoveď však v podstatných bodoch potvrdila jeho manželka – svedkyňa I.. Tá rovnako podrobne popísala, ako odchádzali v predmetný deň ráno na nákup do Kauflandu, popísala, že videla, ako si manžel (svedok – poškodený I.) doma vkladal do peňaženky peniaze, a tú si dal do vrecka svojej bundy. Popísala, zhodne ako jej manžel, ako sa pohybovali po obchode, aj to, že až pri platení manžel zistil, že mu chýba jeho peňaženka.

23. K námietke, že neexistuje priamy dôkaz o tom, že bol spáchaný skutok a že ho spáchal obžalovaný, krajský súd uvádza, že je nedôvodná. Z kamerového záznamu, tak ako na to správne poukázal okresný súd na strane 4 až 6 napadnutého rozsudku, je zreteľne vidieť muža, ako sa približuje k nakupujúcemu páru (poškodený I. a jeho manželka) a ako z vrecka bundy poškodeného vyťahuje čierny predmet obdĺžnikového tvaru a následne v rýchlosti odchádza preč. K stotožneniu muža, ktorého vidno na kamerovom zázname, prispelo znalecké skúmanie, z ktorého výsledkov je bez akýchkoľvek dôvodných pochybností možné vyvodiť, že osobou, ktorej konanie je zaznamenané na kamerovom zázname, je práve A. B., nar. XX.X.XXXX. Nie je pravdou, že osobu na zázname nemožno individuálne identifikovať, pretože v danom prípade je kvalita záznamu taká, že je možné ho použiť na skúmanie a zároveň bolo identifikované vyššie množstvo znakov, pre ktoré konštatoval znalec, že ide s veľmi vysokou pravdepodobnosťou o rovnakú osobu ako na výťažci fotografii (fotografia obžalovaného A. B. vyhotovená v prípravnom konaní kriminalistickým technikom). K najvyššiemu stupňu „identifikácie“ osoby chýbal len individuálny znak, ako napr. kožné znamienko (uvedené len príkladom, nakoľko takýto znak sa ani na fotografii obžalovaného, resp. na tvári obžalovaného nenachádzal).

24. K námietke časového určenia skutku krajský súd uvádza, že aj časové vymedzenie „od do“ a údaj „pravdepodobne o“ je dostatočným z hľadiska určitej skutočnosti a jeho nezameniteľnosti s iným a to s ohľadom na ďalšie skutkové okolnosti týkajúce sa páchatel'a, obete, miesta spáchania skutku, spôsobu jeho spáchania.

25. Ostatnou námietkou obhajoby bolo nezohľadnenie dôvodov na upustenie od uloženia súhrnného trestu a na zohľadnenie doby trvania trestného stíhania.

26. Skutkové zistenia okresného súdu nie sú ani nejasné, neúplné, ani nevzbudzujú pochybnosti o svojej správnosti. Jeho závery sú logické, okresný súd vzal na zreteľ všetky okolnosti. Skutočnosti, ktoré pokladá za preukázané, nie sú v rozpore so správnym hodnotením dôkazov, tieto vyplývajú z dôkazov vykonaných pred súdom. Okresný súd pri hodnotení dôkazov postupoval dôsledne podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, t.j. vyhodnotil ich podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne a urobil logicky odôvodnené úplné skutkové zistenia. Odvolací súd nemá dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia, nakoľko závery okresného súdu považuje za správne.

27. Keďže všetky dôkazy preukazujúce vinu obžalovaného boli vykonané v súlade so zákonom a ani odvolací súd nezistil dôvod týmto neveriť, osvojil si výrok o vine a právnom posúdení skutku z prvostupňového rozsudku.

28. K ostatnej námietke obhajoby krajský súd konštatuje, že v danom prípade nie je doba trvania trestného stíhania relevantná z hľadiska možného ukladania mimoriadne zníženého trestu, nakoľko skutok bol spáchaný dňa 23.2.2017 a k dĺžke trestného konania prispelo správanie obžalovaného, ktorý sa vyhýba trestnému stíhaniu a konanie voči nemu v tejto trestnej veci je vedené ako voči ušlému.

29. Čo sa tak týka ukladania trestu obžalovanému, krajský súd však vzhľadom na pochybenie okresného súdu, a to v tej podobe, keď okresný súd uložil súhrnný trest odňatia slobody. Okresný súd odôvodnil svoje úvahy tým, že prejednávany skutok a skutok za ktorý bol odsúdený v inom konaní – Okresný súd Komárno, sp.zn. 3T/77/2017 sú v súbehu. Ide o skutok zo dňa 23.2.2017 a skutok zo dňa 9.1.2017.

30. Krajský súd však upozorňuje, že Okresným súdom Komárno, v konaní pod sp.zn. 3T/77/2017 bolo rozhodnuté o upustení od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Komárno, sp.zn. 3T/34/2016, pretože skutok prejednávany v predmetnom konaní (zo dňa 9.1.2017) mal byť v súbehu so skutkom (zo dňa 25.4.2014) prejednaným v konaní Okresného súdu Komárno, sp.zn. 3T/34/2016.

31. Okresný súd následne v tomto konaní prejednávany skutok zo dňa 23.2.2017 vyhodnotil ako skutok spáchaný v súbehu so skutkami uvedenými v odseku 30 tohto odôvodnenia. Uniklo však pozornosti okresného súdu, že súbeh uvedených skutkov bol prerušený doručením trestného rozkazu obvinenému (resp. jeho obhajcovi, nakoľko aj v predmetnom konaní bolo voči A. B. konané ako proti ušlému) v trestnej veci Okresného súdu Komárno, sp.zn. 3T/34/2016 – dňom 20.5.2016.

32. Z uvedených dôvodov nemohol byť ukladaný trest súhrnný, a už vôbec nie vo vzťahu k rozhodnutiu, ktorým sa upúšťalo od uloženia súhrnného trestu. Na uloženie súhrnného trestu neboli splnené zákonom stanovené podmienky. Uvedené pochybenie okresného súdu nebolo napadnuté odvolaním, avšak prišlo k porušeniu ustanovení Trestného zákona, teda rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, čo zakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, na ktorý je odvolací súd povinný prihliadnuť ex officio.

33. Krajský súd dospel k záveru, že obžalovanému mal byť ukladaný samostatný trest s použitím § 38 ods. 5 Trestného zákona. U obžalovaného A. B. nastala situácia predpokladaná ustanovením § 38 ods. 5 Trestného zákona, keďže súd ukladá trest za zločin (§ 212 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona účinného do 31.7.2019) spáchaný po tom, čo bol právoplatne odsúdený za iný zločin (§ 234 ods. 1 Trestného zákona č.140/1961, odsúdenie Okresným súdom Trnava, sp.zn. 7T/36/2006).

34. Keďže predchádzajúce odsúdenie nebolo zahladené, je povinný súd na tento znak prihliadnuť a zvýšiť tak dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu. Okresný súd správne zistil jednu priťažujúcu okolnosť, a to že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Napriek prevahe priťažujúcich okolností postupoval súd v zmysle ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného zákona, podľa ktorého sa v prípade zvyšovania dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu pri opätovnom spáchaní zločinu, ustanovenie odseku 4 nepoužije.

35. Za týchto okolností, s prihliadnutím na osobu páchatela, závažnosť páchanej trestnej sadzby, opätovné nerešpektovanie zákona, dokonca v špeciálnej recidíve, krajský súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu. Zároveň prihliadol na okolnosť, že odvolanie bolo podané len v prospech obžalovaného. Keďže boli splnené podmienky uvedené v § 322 ods. 3 Trestného poriadku, rozhodol o výroku o treste a spôsobe jeho výkonu sám a uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov. V rámci upravenej trestnej sadzby (6 rokov 6 mesiacov až 10 rokov), je tak primeraným trestom trest odňatia slobody uložený na dolnej polovici trestnej sadzby. Takýto trest u obžalovaného plne zodpovedá požiadavkám zákona.

36. Krajský súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných 10-tich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

37. Krajský súd ďalej vo výroku o treste uviedol, že obžalovanému ukladal trest odňatia slobody v zmysle zákona v znení účinnom do 31. júla 2019. Určenie znenia Trestného zákona, pokiaľ sa tento medzičasom zmenil, je potrebné vyjadriť nielen v odôvodnení rozsudku, ale aj vo výroku o treste.

38. Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

39. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.